

→ stavu Marina Hemingway). Marina Hemingway organizuje od roku 1950 známý turnaj lovců marlinů (Torneo de pesca de la aguja). V roce 1960 se turnaje spolu s Hemingwayem zúčastnil i novopečený kubánský vůdce Fidel Castro – a vyhrál.

Prostředí havanského baru El Floridita popisuje Hemingway v Ostrovech uprostřed proudu. Ale román pojednává vlastně o jeho válečných aktivitách proti německým ponorkám podél ostrůvků Cayo Levisa, Coco, Guillermo a Paraiso. V květnu 1942 navrhl totiž Hemingway vyslanectví USA v Havaně vyzbrojit svou jachtu Pilar jako Q-boat s 50mm kulomety a jinými zbraněmi a vytvořit speciální posádku pod jeho velením. Spisovatelův přítel J. W. Thomason byl šéfem námořní špionáže pro Střední Ameriku, dva roky tedy patroloval Papá spolu se svým kapitánem Gregoriem kolem cayů, několikrát měli také spatřit německé ponorky, které pak vojenské námořnictvo USA zneškodnilo.

Slavná adresa

Hemingwayova adresa na Kubě byla od roku 1940 Finca La Vigía, statek na východním okraji Havany. S Marthou Gellhorn, s níž se téhož roku oženil, zakoupili tento nízký bílý koloniální dům s rozsáhlými zahradami za 18 500 dolarů od francouzského majitele sodovkárny v Havaně, a sice poté, co Ernest obdržel zálohu na honorář za román Komu zvoní hrana...

Dům leží na kopci s hezkým výhledem na město, je to zalesněné místo, kde fouká osvěžující bríza, zpříjemňující život v tropickém vedru.

Ačkoliv Hemingway nebyl zpočátku vůbec nadšený ze statku vzdáleného přes 15 km od centra Havany a oblíbených hospod, udělal jej k radosti ženy svým domovem.

FOTO: MARIAN S. SUCHA

A La Vigía se tak stala místem, kde vytvořil část velkolepého díla.

Palmy a oleandry zdobí terasy a v okolí domu bují zeleň. Pohledem přes otevřená okna z terasy lemující dům se lze dotknout objektů ve vnitřku domu: knih, jichž měl v domě přes osm tisíc, trofejí a zbraní. Nábytek, navržený čtvrtou manželkou Mary Welsh, působí jednoduše. Celý dům vypadá, jako by Ernest teprve před několika dny odjel za novým dobrodružstvím: jeho remingtonka stojí na polici – spisovatel měl problém se zády a psal vestoje, na posteli poslední dopisy, před lůžkem otevřené časopisy a sandály velikost 11. Hřebeny a mýdla v koupelně, hned vedle knih. Stejně tak knížky na WC a pak nedopité lahve kořalky, papírky s poznámkami a počty.

„Nechápu, jak zde mohl psát obklopen tolika mrtvými zvířaty...“ řekl jednou Graham Greene. Visí tu ale také fotky a obrazy umělců jako Miró a Klee, plakáty z býčích zápasů nebo porcelánový talíř s býčí hlavou, dar od Picassa.

Papá a Castro

Hodně událostí a skutků života velkého spisovatele je a zůstane záhadou. Hemingway potkal Castra jen jednou, při zmíněných závodech v roce 1960. Dva tvrdohlavci, jak napsal jeden biograf, si vyměnili jen vzájemné floskule. Hemingway měl prý pochopení pro revoluci, do jaké míry ji ale i duševně podpořil, věděl jenom on sám. V srpnu 1961 věnovala vdova Mary Welsh vilu podle Hemingwayovy závěti kubánskému státu. Když přijela na Kubu, aby odvezla některé osobní věci, navštívil ji v La Vigía sám Castro. Sedl si do křesla a poté, co Welshová tiše povzddechla, že to bylo Ernestovo oblíbené křeslo, se údajně Fidel překvapeně zvedl a omluvil... ●

MARIAN S. SUCHA